

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

I Sermo. LXXIIII

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

lubri vix pinceti. **N**ice. xij. Lubos pincere est carnis lasciviam per prouinciam coartare. Inquit Gregorius ibidem. Item ut sint perfecte eratis. non ut quidam nescientes quod aut de quibus affirmantur. ut dicit aplius. **S**ed certe multis potest dici illud. **iij.** Regu. x. Et. i. Paralip. xix. **D**anete in ciuitate donec crescat vobis barba. Requiritur etiam discretio et sufficiens scientia. quia dicit Gregorius. Inde deoꝝ est ut alios debeat regere qui seipso nesciunt gubernare. Requiritur etiam fama. Nam nobis necessaria est prisciencia nostra sed primis fama. ut dicit aplius. Habetur. xii. q. i. Nolo. Debet etiam esse locuples in virtutibus. ut sic luceat coram omnibus lux eius. **D**ath. v. Ultimo deberesse fidelis deo et primo. ut sibi dicatur illud Dath. xxi. Euge serue bone et fidelis. **Q**uisquis ergo ratis fuerit recte sibi dicetur a domino. quia ille testimonium perhibebit de me pro quo accipiet coronam vite.

In die penthecostes. I
Sermo. LXXIII

Si quis diligit me. **S**ermone meus seruabit. et pater meus diligeret eum. et ad eum veniemus et mansione apud eum faciem? **J**ohannis. xiii. Festiuitatis hodiernae solennia sancta mater ecclesia dignis veneratur obsequijs. rantoꝝ spūali oculundate letatur in domino quanto corda fidelium sancti spūs dulcedine perfusa in dei dilectione dilatarant. **H**odie namque charitas dei diffusa est in cordibus nostris per spīm sanctum qui datus est nobis Romanorum. quanto. per quem quidam spīm sanctum receperim? pignus salutis. robur vite. scientie lumen. Inquit Bernhardus in quodam sermone. Ab his die cuba euangelice predicationis intonuit. Ab hoc die ymbres charismatum fluminis benedictionum omne desertu huius mundi et universam aridam rigauerunt. Inquit Leo papa in sermone hodierno. Deus deus pater dixit suo. scilicet spiritu sancto. non legis precepta. et legem vite et discipline in cordibus fidelium scripsit. Non quidem legem timoris sed amoris. Non enim accepistis spīm seruirutis tecum in timore. sed accepistis spīm adoptionis. **J**udeis data est lex quaz nec ipi nec

patres eorum portare potuerunt. Actus xv. **R**obis vero iugum suave hodie impoſitum est. et onus leue **D**arhei endeo. Nec mirum. quia spīm sanctus qui hodie datus est spiritus est bonus et suavis sapientie. c. vii. Qui attingit a fine usq; ad finem fortiter et disponit omnia suauiter. ut dicitur **S**apientie. viii. Illos ergo antiquos invoke tonitru dando legem duram in a bulis lapideis docuit **E**rodii. xii. Nos in ignis claritate in sono aure dulcissime data do precepsa vite et legem gratias uane in cordibus nostris benigniter informauit. **M**agna igitur differentia. magna distanta. ymo maximū chaos inter nos et antequos firmatum est. eo quod amoris et dilectionis data est nobis ad vitam. illis vero lex timoris et unctionis ad mortem. **V**nus apostolus vocat legem antiquam occisionis. nouam autem vivificationis. i. Corinthis. ix. **I**llis positum est simile cum lege velamen super cor eorum. Robis ante ablatum est velamen ut reuelata facie gloria domini speculantes in candem emagnez transformemur a claritate in claritate can quaz a domini spiritu. Inquit apostolus ibidem in fine. **E**x quod igitur nobis data est lex domini immaculata testimonium domini fidele. ex quo data sunt nobis eloquia domini eloquia casta. argentea. igne spiritus sancti examinatum. merito et dilectione seruandum est. quia quod per dilectionem datum est. melius est per dilectionem servari non potest. **A**ugustinus in suis meditationibus. Unde si fides veracessum filius sumus patris nostri celestis qui datus nobis spiritum adoptionis filiorum servemus precepta sua ex dilectione. Illud enim est signum dilectionis et adoptionis nostre a deo. **I**ntra illud Gregorius. Probatio dilectionis est exhibitor operis. Sic enim saluator ait. Si diligitis me manda data mea et seruat ea. ille est qui diligit me. **J**ohannis. xiii. Proper quod etiam salvator noster ostendens veros adoptionis filios suos dicit in euangelio hodierno. Si quis diligit me sermonem meum servabit. c. In quibus verbis tria proponuntur. Primo namque proponitur mandatum dei obseruatio. quam deus a nobis exigit et requirit. cum dicitur. Si quis di-

In die penthecoses

Vigile me sermonem meū seruabit. Secundum
do proponitur obseruationis mandato-
rum dei remuneratio. quam deus homini
repromisit. cum dicitur. Et pater meus
diliger eum. Tertio subinseritur persona-
rum diuinarum visitatio. quam tota trini-
tas homini exhibere intendit. cum addi-
tur ad eum veniemus.

Dixi primo

A q̄ in verbis pre-
missis primo p̄-
ponitur mandatorum dei obseruatio. quā
dens a nobis exigit et requirit. cum dicit.
Si quis diligit me sermonem meum ser-
vabit. sc̄. Hic ut em̄ dicit Lira super ista
littera. Obedientia in ope pcedit et amo-
re existente in corde. Ideo signum dilec-
tionis diuine et dispositio ad habendū
spiritum sanctū est amor et obedientia di-
uinoz preceporum. Juxta illud Ioh-
annis. viii. Si diligitis me mādata mea
seruare. Pro quo sciendum q̄ circa man-
datorum dei obseruationem tria sunt at-
tendenda. Primo. q̄ mandata dei sunt ne-
cessario implenda et obseruanda. Secun-
do. quomodo sunt obseruanda. Tertio. q̄
mandata dei sunt effectualiter tenēda. De
primo q̄ sunt ex quadā necessitate imple-
da. patet hoc. quia mandata nostri salua-
toris sunt mandata magni domini et sum-
mi regis qui haber potestam vice et mor-
is. qui occidit et vivere facit. percutit et sa-
nat. et non est qui de manu sua possit erue-
re. Deutro. xxx. Necesse est ergo implere
que precepit. Et hoc tribus ex causis. Pri-
mo. quia mandata sua non sunt impossibi-
lia credenti. Deutro. xxx. Mandatum
quod ego precipio tibi hodie non supra-
test. Ecce implendi possibilias. exq̄ non
est supra hominem. Supra te nō est quod
non nisi per te fieri potest. Supra te non
est quod potentie tue subiectus est. Unde
saluator bene dicit. q̄ omnia possibilia sit
creddi. Secundo quia non sunt iniuri-
lia sperant. Juxta illud ad Hebreos. vii.
Reprobatio fit mandati precedētis pro-
pter infirmitatem eius et inutilitatem. Qua-
si dicat apostolus. Q̄ propter hoc refuta-
tur mandata. quia sunt debilita et inutilia.
Vnde possumus concludere a contrario len-
tu si mandatum reprobatur fuerit iniuri-
lia sicut ceremoniale. necessario mandatu-

morale est obseruandū tanq̄ vtile. Inde
est q̄ mandata legis veteris quantum ad ce-
rimonialia hodie sunt omnino inutilia. et
per consequens non seruanda. Juxta illud
Lex et prophete vsq; ad Iohannē. scilicet
quantū ad ceremonialia. iudiciale vero in
aliquibus sunt seruanda et in aliquibus nō
Sed moralia in omnibus. Qualis autē
utilitas est seruantibus mandata in noua
lege. certe maxima. Juxta illud. Si vis
ad vitā ingredi serua mandata dei. **Bac-
thi. ix.** Tertio sunt seruanda necessario
quia non sunt difficultia diligentia. Juxta il-
lud. i. Iohannē. v. Mandata eius gra-
via nō sunt. Ubi dicit glosa interlineari.
Q̄ notanter dicit. grauiā nō sunt. eo q̄ nō
trabunt deorum et talentum plumbi. sed
sursum rehīt et excelsos facit custodia mā-
datorum. Et glosa ordinaria ibidez dicit.
rationē assignando quomodo grauiā non
sunt. quia ea que sunt dura et aspera. timor
dei et spes premij facit lenitatem. Unde dicit
glosa. Si quis grauiā esse iudicat infirmi-
tatem suaz acculer. quia forti sunt leuiā. Et
vere nō sunt grauiā. quia omne quod natū
est ex deo etiā vincit mundū. et per p̄fleque-
sūt mandata. Hec glo. **Uli Ang. li. iii.**
confessi. Utrus amor nō sentit amaritudi-
nes. sed dulcedinem. quia sapor amoris dul-
cedo est. Et idem ibidem. Qui amat nō la-
borat. Omnis enim labor non amantibus
grauiā est. Et Hieronim⁹ in quodam ser-
mone. Nihil amantibus durū nullus la-
bor. Ama christū et facile vide-
bitur difficile. Et Petri raueni. in quodam
sermone dicit. Nil durū nil amarū nil gra-
ue nil letale cōputat amor verus. qd ferrū
que vulnera. que pena. q̄ mors amore pre-
ualent p̄dere pfectus. Impenetrabilis est
lorica. respuit iacula. gladium excutit. peri-
culis insultat. mortem irridet. si amor est
vincit omnia. Hoc est quod dicit apostol⁹
Roz. viii. Quis nos separabit a caritate xp̄i
an ignis an gladiis. sc̄. Et his pater. q̄b
mandata diuina grauiā sunt aut quibus
leuiā. Nam peccatorib⁹ charitatem nō ha-
bentib⁹ sunt grauiā. iustis vero ha-
bentib⁹ charitatem faciliā et leuiā. **B**
Hic aut̄ quatuor grauiā peccatoribus
que nō sunt grauiā viris iultis. sc̄ onera
peccator⁹ opera mandatorum. vicinū bñ-
ficiū. et diuinū iudicium. De primo dicit

F S

In persona eorum **Psalmista.** Iniquitates mee supgresse sunt caput meū et sicut on⁹ graue grauata sunt super me. Lerte maxime grauitas est p̄t̄m qd̄ ita subito penetrat totā grossitudine terre et in pūcto ad inferna descendere facit. **Job. xxi.** Dicit in bonis dies suos. Refert Robertus holgoth super libv **Hapie. c. ii.** Qx si ponat ferrū ad magnetē in libra eadem ferrū sibi mem̄ ipsi non erit graue. H est sua grauitas in nullo p̄mōnebit suū descensum. Sed tñ dscēdit qntum grauitas magnetis p̄mitit. vñ non plus ponderabunt ambo q̄ sol⁹ magnes. Luius ratio est. quia magnes naturaliter attrahit ferruz. Ferrum significat duriciam cordis nr̄i. Magnes significat p̄m̄ attrahentē nos ad se p̄ grāz. **Job. vi.** Nemo potest venire ad me nisi pater me traxerit eu. Quādiū homo cōiuctus ē deo per gratiā et charitatēm. homo nō est sibi mem̄ ipsi grauis. Nam deus ip̄m̄ supportat et p̄forat. Ad **Philip. iii.** Omnia possūz in eo qui me confortat. sed si diuidit homo a deo per p̄t̄m̄ mortale. et ponitur in alia partē libre statim fit sibi mem̄ ipsi grauis. in tantū q̄ si moria statim dscēdit ad infernum. **Job. vii.** Posuisti me contrariū rībi et facrus sum michi metipsi grauis. Cur non collis p̄t̄m̄ meū. et quare non auferas iniquitatem meā. Quasi dī. Aufer a me inīquitatē et statim ero iuxta te in alia parte libre et nullo modo ero m̄bi grauis. **Job. xvii.** Done me dñe iuxta te. et cui⁹ ris manus pugnet contra me. In figura huius vidit **Zacharias** mulierem sedēnē in amphora habentē in ore suo massam plumbi et dicitū est. p̄phere q̄ hec est impietas. **Zacha. v.** In signum huius q̄ iniquitas op̄labilis suū. et q̄ om̄is iniquitas grauis est. **Eccē. xxii.** Supra plumbū quid grauabitur. Ideo **Isae. i. 2.** Ue genti peccati ci populo graui iniquitate. semini neq̄. filiis sceleratis. Scđo malis hominib⁹ grauia vident̄ opera mandatorū. cum tamen sint facilia iustis. Nec mirum q̄ eis vident̄ grauia cum tñ in rei veritate non sunt quia ip̄i sunt debiles et infirmi et impotentes. ps. Ipīi infirmati sunt et ceciderunt. **H**amus quia ignis est totaliter leuis. terra totaliter grauis. metūz vero ex terra et igne est partim leue et partim graue. **E**t si terra p̄dominetur. mixtum tale dscēdet

Si ignis ascendit. Sic est de anima humana. **Psalmista.** Anima mea sicut terra sine aqua. **L**haritas est ignis **Lu. xii.** Iḡ nem̄enī mittere in terram. Quando ergo anima non est separata a terra sit totaliter grauis. **Eccē. iiij.** Lor⁹ neq̄ cruciabitur doloribus et peccator grauabitur. Tunc dscēdit semper ad dilectionē terrenoū. **Psalmista.** Usquequo graui corde. **G**rauia cōmixtio charitatis ad animaz. tunc eleuatur sursum **Lolo. iij.** Que surū sunt sapientia. Quia ergo iusti multum habent de isto igne charitatis. ideo om̄ia eis sunt facilia. **I**usta illud. **Tulij ad Brutū** in qua daz ep̄stola. Justis om̄ia sunt facilia. **Vñ Leo** papa in sermone de apparitione domini. Ali arduum in hominib⁹. mi alpe rū mitib⁹. facile om̄ia preceptaventū in effectum quando et grāzia p̄t̄endit auxilium et obedientia mollit imperium. acc̄ dura ibi necessitate seruitur vbi diligunt quod iuberur. **Hec Leo** papa. Terium quod videtur malis graue est vicinum be neficium. Displacet em̄ malis q̄ boni qui viuunt et vicino iuxta eos benefacunt et bene viuunt. Unde dicunt de bono et usto viro. Grauis est nobis ad videndum. **H**apientie secundo. Econtra est de iustis qui congaudent aliorū felicitati. gaudētes cum gaudenrib⁹. Quartū quod malis est graue est diuinum iudicium. **Isae. xxi.** Ecce nomen domini venit de longin quo. ardens furor eius et grauis ad portandum. **A**ec mirum. quia quanto graue ab altiori loco dscēdit tanto fortius p̄mitit. Christus autem dscēderet a summo celo et ideo grauissime eos obruet. **I**usta illud. Super quem ceciderit lapis iste cōteret eum. **Matthei** vicesimo primo. Elegreabile. quia tunc apropinquabit redemptio eorum. **D**escundo quomodo mandata dei sunt obseruanda sciendū et mandato debetur dilectio et voluntatis deliderium. **I**usta illud. **Psalmista.** Excedat salutare tuūz domine. et mandata tua dōlexi. Secundo direcio quantum ad rationis consilium. et scilicet fm̄ ea homo om̄ia sua consilia dirigat. ps. Ad om̄ia māhabui. **T**ale consilium deberet esse carbo licorū dñorū. vt nō esset p̄ dñinū p̄ceptu.

In die Pentecostes

Tertio mādato debet electio et libertas arbitriū. ps. Fiat manū tua ut saluer me. qmā mādata tua elegi. qd fit qm̄ homo ex liberate et bonavoluntate nō inuit̄ nec coactus mādata obseruat. Unū dicit Aug⁹. sup ps. levi. Nō ē amī recti qm̄ si fieri posset maler illud qd recti est nō iuberi. Quarto mādata sunt reuerēter audienda. qd fit quan do homo tam aure corporis qm̄ cordis ea at tendit. et h̄ p̄tinet ad potentia intellectuaz Baruth. iii. Audi isrl' mandata vite auribus p̄cipe. ut scias prudētiā. vbi tāgē duplē auditiā sez intrinseca et extremitēcam. Contra somnolētos in predicatione. i. q. i. Interrogo vos frēs. quid est maius. cor pus tpi anverbū dei. Quinto sunt meno raliter custodienda. et h̄ p̄tinet ad potētia recentinā. Prover. vii. Qui custodit māda tu custodit animā suā. De tertio qm̄ mādata sunt effectualiter implēta. et p̄tinet h̄ ad potentia operatiuam. Eccl. xix. Peccator transgrediē mādarū dñi inciderit in p̄ 9 millionē neq̄. vñ dicit Aug⁹. sup illud ps. In q̄ corrigit adolescentior viam suā. Lu stodius verbor̄ dei intelligēda est opatio p̄ceptor. Frustra cū custodiūt in memoriā si nō custodiūt in vita. Nam verba di tenendo agunt qdām ne obliniscant̄. agunt viuēne ne corriganē.

Diri secundo L qm̄ in verbis p̄missis tangit obseruatōis mādarō remuneratio. cu dī. Et p̄ meus diligit eū. Vñ multiplice remuneratōem h̄ et in futuro cō sequunt mādarōz diuinoz obseruatorēs. Sicut cū mādata dei in hac vita alimēta dulcoris. sunt medicamenta doloris. Sunt argumenta diuini amoris. sunt eritā in vita eterna augmenta perpetui honoris. sunt fūr̄ onamenta fulgidissimi decoris. et sunt fulcimenta eterni vigoris. De primo dī Eccl. xiiii. Nibil dulcius qm̄ respicere in mādarō domi. De secundo Eccl. xv. Si volueris mandata conseruare. seruabūt te scilicet a dolore peti. De tertio p̄ bic in euāgelio. Si quis diligē me sermonem meū serua bit. et parer meus diligēt eum. De quarto ps. Tunc sez in futura vita non cōfundar cum persperero in omnibz mādarō tuis. Unde tūc damnati dicent qui spreuerunt mādata dei illud Thobie. iii. Facti suūt in obprobriū et fabulā gentibz. quia

nō egim̄ p̄cepta tua. De qm̄to Barth. xiiii. Fulgebunt iusti sicut sol in regno patris eoz. Justi videlicet qui iusticiā p̄ceptoz dilecterunt. et iusta ea iuste viceerunt. De sexto Prover. viii. Herna mandata mea et viuea. Sed quia inter omnia ista salvator ponit vñ p̄cipuum sez reciprocām dilectionem dei patris qua diligit omnes obseruatorēs mādarōz. ideo sciendū qm̄ multa sunt que acquirunt dilectionem dei et quodāmodo inclinant deum ad diligēdum hominē. Primum est deuotio mentis quo ad affectum Eccl. xlv. Dilectus deo et hominibus Boyles. qui interpretatur aquacitas. et designat hominem denotuz aqua lachrimarū habundantem. Unde Bernhardus libro de amore dei cap. vii. tractans illud Genesim p̄mo. Spiritus domini cerebatur super aquas. dicit. Spiritus tussancus procedens a patre et filio qui ab inicio creature superfertur super aquas id est super mentes filiorum hominii fluctuantes. omnibus se offerens. omnia ad se trahens inspirando. noxia arcendo. peruidendo virtutē. deum nobis et nos vniendo deo. Hec ille. Secundum est contemplatio regni celestis quo ad intellectum. Psalmista. Diligit dominus portas syon super omnia tabernacula Jacob. Porte syon interpretantur contemplariū quasi speculatiū celestium gaudiorū. quas portas diligit dñs plus qm̄ tabernacula Jacob. id est. actiuos. qz Jacob interpretat subplātator. et significat boiez incipientē subplanare via. Tertiū est doctrina. vitā. qd ad locutionē Sap. viii. Dominus omnium dilexit illā. sez anima. Et post seq̄t. Doctrina ē disciplie. Quartum ē iusticia opis boni qd ad actōes. ps. Diligit iustos dñs Prover. xv. Qui seq̄t iustitia diligit a dño. Quicū ē honor et glā sancte pueratiois qd bo ni exempli ostensionē Isiae. viii. Ex quo honorabilis fact̄ es in oculis meis et gloriosus. ego dilici te. Sextum est bylaris et iocunda elemosinarū largitio quo ad primū. Lox. ii. Hylarē dātorem diligit de. Septimum est virginitatis incorruptio qd ad corp̄. p̄mū Job. vlii. Cōuersus p̄trus videt illum discipulum quē diligebat ih̄s. Dicit de Johanne qd fuit h̄go. et Prover. xxiij. Qui diligit cordis mundiciā. habebit sibi amicum regem. Octauum est

porta syon et tabernacula
Tabō quid significat

discretio sapientie in cognoscendis Sap. viii. Hominem diligit deus nisi cum q[uod] sapientia habitat. Non est puritas innocetiae in faciendis Oze. xi. Puer israel et dilexi eum. Decimus est implicitas intentiois recte in appetendis. i. Paralip. xl. Scio q[uod] probes corda et simplicitatem diligas. Ultimum est obseruatio divini sermonis. ut h[ab]et dicit. Pater meus diligit eum. Lerte maxima utilitas est sermonis divini auditio et obseruatio. que ranti domini procurat dilectiones. procurat insuper etiam animas nostras ab infirmitatibus diversis curatorem. Unde obseruatio sermonis divini maxime curat et sanat omnes infirmitates nostras spirituales. iuxta illud. **P**seudo. **I**nferno dñe sanat oia Sap. xvij. Homo peccator habet septem graves infirmitates scilicet superbia ranorum frenesim et mentis alienationem. que necesse nec alios bene iudicat. Sed ista curatur sermone divino. qui suadet humilitatem. dicens illud Ecclesiastici. vij. Quarto maior est humilia te in omnibus. Secunda infirmitas est ira. que est quasi febris accura. pacies calorem et siccum maximam. Sic ira continetur rationem cum calore iracudie. Sed et istam curat sermo diuinus dicens illud Jacobi. Ira viri iustitiam dei non operatur. Jacobi pmo. Tertia infirmitas est accidia que comparatur paralisi. que est membra debilitatio et dissolutio. ita quod prius actus perficere non possunt. Ita curatur per valde calida. scilicet per considerationem ignis infernalis. Quarta est avaricia. et significatur per ydropisum. que tanto magis bibit de tanto plus sit. Ita curatur per elemosinam et opera pietatis. Juxta illud Frangere et rursum panem tuum. Isa. lviij. Quinta infirmitas est ictericia. et significatur inuidiam que infirmitas facit hominem pallidum et glaucum. et non permittit suadiscitare fel diffundiri per venas. Sic inuidus homo per inuidiam sic faciem fit pallidus et glaucus. Unde Quidius. Inuidus inuidia comburitur intus et extra. Intus scilicet in anima. et extra scilicet in corpore. Sed talis infirmitas potest curari sermone divino. ubi dicitur Diliges deum et toro cor de. et proximum tuum sicut te ipsum. Sexta infirmitas est gula. et significatur per epilenciam que facit hominem cadere corporaliter in ignem et in aquam. Sic gula in diversa ge-

nera peccatorum. sicut patet de Lotb Sch. xix. Ista curatur per abstinentiam. Iuxta illud apostoli Ephe. v. Folite inebriari vino in quo est luxuria. Septima est luxuria. q[uod] compas lepre. q[uod] nascit et calore corrupto et deordinato. et est contagiosa. Sic luxuria hec sanatur per continentiam. Iuxta illud Luce. xii. Hinc lumbi vestri ponati. Ecce quo ad omnes infirmitates sermo diuinus adhibet remedia. video maxime et utilitatem. D

Dixi tercio quod in ybis promissis sonaz grata et visitatio. quā tota trinitas homini facere intendit. cui dicitur. Et ad cū re niem. scilicet ego et tu et spūscus et misericordia apud eū faciem. Circa quod sciendi quod dico h[ab]eo quod de suis electis et promittit. Pro suo gratiosus aduentus et descendens ad boites ibi. ad cū veniam. Hoc suauissimā suaz in corde ipsiō bois inhabitatorib[us]. Et miserationē apud eū faciem. D[icitur] q[uod] dulcis hospes aie dulce refrigerium homini precō. De primo sciendū quod dñs venit in metē hominis multipliciter. Ad quoddam enim designat ventre sic ad precōres in precō manentes. Iuxta illud Sap. i. In maluolam animā non intrabit spūs sapie. Ubi dicit Dolgorh affigando rōnum b[us]. quod si vnuū orario sit in summā nibil secū copias de suo orario. De amē est summa bonitas. et ideo nullo modo habitat cū malitia. Natura enim respuit et praria diuīgat. dicit. **S**ecundū de solatō. Et iō sapia in maluolam animā non intrabit. Et habitabit sed nec introibit in ea. Ad quod dā autem venit et descendit sed eos non imbut diu. sic illos qui ad vomitū reverentur. **L**iram sup. Job. De q[uod] dicit. Peccatum sunt similes cani reverenti ad ordinem. dicit. **L**anis cū vomit cibū a peccato unde levigat fuerat rursus occupat. Sic nequicia quod mentis intima pīnebat confundit. **S**ed dum in luto lauacrum sororū efficit et reuertit. Hic q[uod] per se plangit nec tamen deserit. pene grauiori se subicit. qui et ipsam quam flendo potuit veniam habere contempnit. et quasi in lato aqua se metipsum voluit. quia dum fluctibus sua-

In die Penthecostes

vite immundicia subtrahit aī dei oculos
sordidas ipsas etiā lacrimas facit. Nec glo-
rifica quod sciendum quod duo sunt impedi-
menta quibus impedit visitatio et inhabi-
tatio spūssanti. vnum quod impedit visi-
tanem eius est mentalis malitia. et quo
ad hoc dicit. Peruerse cogitationes separant
a deo. i. peruerse affectos cogitatores. Be-
cundū qd impedit mansionē dei in homi-
ne est immundicia corporalis. vnde licet i ma-
liola anima nō intrat sapientia diuina. tñ i
corpus subditum peccatis non negat qn
intret. sed diu non inhabitat. Cuius dicti
porest esse ratio ut ostendat differentiam
inter p̄tā carnalia et spūalia. et malicie pec-
cata malicie cuiusmodi est ira. inuidia. su-
perbia. quia ista sunt minoris verecundie
sed maioris culpe fm Gregorii. Et pec-
cata carnalia sunt maioris verecundie et mi-
noris culpe. et ideo ut cōiter facilius conte-
runt homines de peccato carnali et cuz
maiori verecundia satisfaciunt qz de pecca-
tis spūalibus. Unde peccata spūalia sicut
odium. inuidia. ira. superbia. magis in ho-
minibꝫ p̄tinuant qz peccata carnis. Et id
dicit qz in maliuola aīaz nō introibit spūa/
liter i p̄tōres et reos carnaliū p̄tōz bñ
intrat aliquā s̄z nō inhabitat in eis fm Ro-
bertri bolgori sup libz Hapientie cap. f.
Unde Gregorius dicit. Maliuola anima ē
que in corde tener odio et tumor. Loxp
autē subditū peccatis est qd fm apostoluz
fornicacioni non dno seruit. Propreterea di-
citur Isa. ly. Derelinquat impius viā suā
et vir impius cogitationes suas. Ad quos/
dam vero deus venit p̄ iustificatione a pec-
catis et inhabitat ac manet ibidem in tor-
dibus et p̄seneranter p̄ gratiā confirmam-
tem corda eoz in bono. Tales fuerūt apo-
stoli ut dicit Lira sup Joh. in qbꝫ mansit
de p̄ grām in p̄nti. et postea per glorias in
futuro. (E) Venet autē p̄ et filius
et spūssancus in quibusdā cōiter et libēter.
in quibusdā p̄siderer et libētissime. et h
eū diversas stutes qbꝫ hō diversimode
meret dei inhabitatorez in se. vñ p̄ma eū
que meref dei habitatorez in homine est cre-
dolitas vera. Ephe. iiij. Habitare xpm p̄ fi-
dem in cordibꝫ vris. Iuplē det robis hōs
vēb p̄sequamini. Scda est fortitudinis cō/
stantia que habetur per spem Isa. cl. Qui
esperant in domino mutabūt fortitudinez.

Psalmista. Tu autē i sancto habitas lau-
sibz. Sanctū vocatur firmū. Unde
Sanctificetur nomen tuum. id est. firme-
tur. Tertia est deuotio interna. i. Reg. viij.
Dicit dominus ut habitaret in nebula. Ne-
bulula humida est et designat animā penitē-
tis cōpunctionis lachrimis humectatam.
Quarta est cōuersatio celestis. Psalmista.
Ad te leuauit oculos meos qui habitas in
celis. id est in celestibus viris. Quintū est
discretio respectu inferior. Proverb. viii.
Ego sapientia in consilio habito. et erudi-
tis interfum cogitationibꝫ. Sextum ē cō-
templationis speculatio respectu superno-
rum. Ds. Factus est in pace locus eius et
habitatio eius i syn. quod interpretatur
specula. De q̄ dicit Hier. xxij. Statueti
bi specula. Septimus est mētē būllatio re-
spectu omnīū istoz Isa. lvij. Habitat dñs
cum p̄trito et būli spū ut viuisceat spm hu-
miliū et viuisceat cor cōtritoz. Octava ē di-
lectio operosa. de qua dī hic. Si qz diligit
me. tc. Sequit. Et p̄ meus diligit eum. et
ad eum veniemus tc. Sp̄aliter autem et
libentissime manet deus et inhabitat qz/
dam. p̄ter quatuor p̄ter q̄ amic⁹ soler ma-
nere apud amicū. Primo enī libentissime
manet homo apud illū qui eū sp̄aliter et
instanter roget et quasi trahit per palliū. sic
de illis duobꝫ discipulis dī Luc. xxij. Qx
coegerit xp̄m dicentes. Dame nobiscū dñe
qz tā aduersa scir. p̄ qd significat illi q̄ torū
tys vite sue i bono deduxerūt. et tandem felic-
iter consummaverunt. qz mane puerice
in virilitate quasi meridie. i senectute q̄ ve-
spere. semper domino placuerūt. Scđo li-
bentissime manet amicus vbi opulēter re-
ficiat. Sic xp̄s māsit apud Zacheū Lu. xix.
Hodie in domo tua oportet me manere.
Zacheū enī erat p̄ncips. et ipse dives. Sci-
vit dominus quia apud diuities est bonū
hospitaz. Diuities sunt homines opulen-
ti virtutibus. scz iusticia. misericordia. bu-
militate. Unde quanto ditor est hō. tanto
maiores habebit amicos. Quia dī Pro-
uer. xij. Dinitie addūt amicos plurimos.
p̄ h̄ etiā significat q̄ dñs libentissime manet
vbi multa paupibꝫ largiunt. Joh. iii. Qui
habuerit subaz hū mundi. Et sequitur.
Quo charitas dei manet in eo. Tertio li-
bentissime hō manet vbi est par et securi-
tas. Sic xp̄s māsit trāsior. danē vbi iohes

erat baptizas. eo q̄ iudei querebat eū iter
siceret Joh. x. Et loc' ille vocat' est Betha/
nia. q̄ interprat' obedientia. p̄ qd designat
q̄ xp̄s libēter morat' in loco obediētie. vbi
subditi obediunt platis. Luius rō est. quia
ibi securus est q̄ eū nec mūdus nec diabo
lus inimici eius eiciunt. Sic puer xp̄s
mansit in iherusalem in templo Luce. ii. Hieru/
salem interprtatur pacifica. In pace & libe/
ter manet. Non miret & peccator q̄ in eo
xp̄s nō manet. qn̄o em̄ manebit in illo ho/
spitio vbi dona sua sunt in piculo. Dic em̄
Beri. Periclitat castitas in delictis. būli/
tas in diuitiis. pietas in negotijs. veritas
in multiloquio. charitas in h. neq̄ seculo.
Quarto libentissime homines manent vbi
diligunt et habent amicos. Sic christus
apud Martham et magdalenam mansit
q̄r eū diligebant. Signū autē fuit q̄r eum
diligebant. qd ad nutum sibi seruiebant. &
omnia mādata sua & sermones suos serua/
bāt. Magdalena em̄ sedebat secus pedes
dñi audies verbū illius. Martha aut̄ mi/
nistrabat. Per q̄ significat amor dei et p̄c/
imi. Unde habens amorem istū duplicitati
re. sc̄z actiue. qui p̄ Magdalena significatur babz
xp̄m hospitem. Nos iḡ fr̄at̄s charissi/
mi studeam̄ xp̄o dignū cordis hospiciū
preparare. ut tandem suā societatem mera/
mur obtinere. Quod nobis prestare dig/
netur zc.

In die penthecostes. II.
Sermo. LXXV

Stracitus aut̄ez
p̄ sp̄uslancus quē mittet vobis p̄z
in noīe meo illyeros docebit oia
Jo. viii. Si p̄siderem̄ fr̄es charissimi na/
ture nre p̄ditiōem in seip̄sa. qntum ad esse
nature. qntū ad esse ḡte. et qntū ad esse ḡle.
absq̄ dubia nihil inueniē nisi fragilita/
tem imbecillitatem et vanitatē. Nam quā
tum ad esse nature tota vita nra nō est nisi
corruptio. eo q̄ om̄is caro corrumptivaz
suā. Gen. viii. Unde esse n̄m est valde fra/
gile infirmū et debile. Iusta illud S̄eru/
tius sum ego. hō infirm⁹ et exigu⁹ tempis
S̄ap. ic. Exigu⁹ em̄ et cum tedio est tem/
pus vite nostre S̄ap. ii. Et Job. viii. Bre/
ues dies hominis sunt. Quantū erat ad
essa gratie vita nostra non est nisi defectio.

eo q̄ qntumcīs homo sit perfectus & san/
ctus qntuz potest acquirere p̄ naturā sine
gratia nihil faciet meritū ad salutem ei/
te eterne. Hinc dicit Salomon. Si quis
cōsummatus fuerit inter filios hominum
si abfuerit ab illo sapientia tua. in nihilum
computabūt Sapientie. ir. Quantū jo
ad esse glorie vita nostra non est nisi om̄i
moda frustratio. eo q̄ si difficile estimāt'
que in terra sunt et que in prospētu sunt
inuenimus cum labore. quanto maḡ que
in celis sunt quis inuestigabit Sapiente
nono. Quia igitur homo consideratus in
se multum defectuosus est tam sua nar/
ralia in vita ista dirigere q̄ gratia acqui/
rere. q̄ etiam celestia possidere sine grā
sp̄uslanci. Hinc est q̄ necessario haberpo
stulare donum eius qui cum venerit do/
cebit omnia supradicra. Iusta illud Sa/
pientre nono. Hensem tuūz quis sc̄it ni
sit uideris sapientiam tua et misericordiū spi/
rituslanci tuūm de altissimis. Et Sa/
pientre. xii. dicitur. Vani sunt omes ho/
mines in quibus non subest scientia dei.
Et quibus patet magna necessitas misso/
nis sp̄uslanci. Nam a corruptione in esse
nature renouari non possumus nisi p̄sp̄i/
sum. eo q̄ natura nostra corrupta perpe/
catum originale. nō nisi per ipsū renoua/
tur ab infectione originalis culpe. Iusta
illud Ps. Emite sp̄m tuūm et creabūm
et renouabis faciem terre. Jobannis. in/
sc̄o. zc. In signū h̄b sp̄uslanci cerebāl sign
açōs. Gen. i. Et i colibā sup xp̄m baptisata
Ps. in. A defecrōe etiā culpe actuali pur/
gati i esse grē nō possum⁹. p̄firmari i bono
nisi p̄ sp̄m sc̄m. eo q̄ l̄ grāz grās datā gene/
ralit accipim⁹ oēs. tu nō nisi p̄ sp̄m cō/
firmamur i eo p̄ grāz grān faciente. Un/
tit Ps. Cōfirma h̄b de' qd op̄ar⁹ es in nobis
In signū h̄b datus est sp̄uslanci i specie
ignis hodie ad p̄solidandū infirmadō
borandū debilita. ad fortificandū dissoluta.
Nam p̄ ipm correkte sunt semine cop̄ q̄ sūt
bi placent Sapientie. Quantū vero ad esse
ḡle sum⁹ certificati p̄ firmā & indubia sp̄m
eo q̄ accepimus spirituslanci p̄gnus be/
reditatis nostre Ep̄be. i. In signū enī sp̄u/
rissance & descendisse de altissimo celo.
S̄ap. ix. Nisi misericordia spirituslanci tuū d